

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 660: Thế Giới Cực Lạc Cũng Là Huyền Tướng

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 056)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thế giới Cực Lạc, cũng là huyền tướng.】

Thế giới Cực Lạc có thật không? Đức Phật Thích Ca Mâu Ni trong “Kinh Kim Cang” đã dạy chúng ta rằng: “Phàm những gì có hình tướng, đều là hư vọng”, Ngài không hề nói thêm một câu rằng ngoại trừ thế giới Cực Lạc, Ngài không nói điều này; cũng không hề giảng rằng thế giới Hoa Tạng của Đức Phật Tỳ Lô Giá Na không nằm trong số đó, Ngài không nói như vậy. Từ đó có thể biết, phàm những gì có hình tướng đều là hư vọng, bao gồm cả thế giới Tây Phương Cực Lạc, và cũng bao gồm cả thế giới Hoa Tạng của Đức Phật Tỳ Lô Giá Na, không có ngoại lệ.

Điểm khác biệt giữa thế giới đó và thế giới của chúng ta nằm ở đâu? Ở phần trước tôi đã giảng rất nhiều lần rồi, thời gian trụ thế của thế giới đó rất dài, còn thọ mạng ở thế gian chúng ta lại rất ngắn, thọ mạng của con người ngắn, thọ mạng của địa cầu cũng ngắn; người ở thế giới Tây phương có thọ mạng dài, thế giới đó thời gian tồn tại cũng dài.

Nguyên nhân là ở đâu? Không khó để thấu hiểu! Thế gian chúng ta, thọ mạng sở dĩ ngắn ngủi như vậy là bởi vì quý vị có quá nhiều vọng niệm, giống như cái tâm này cứ trôi lên sụt xuống như sóng to gió lớn, thật là quá khổ sở! Người ở thế giới Tây phương tâm của họ rất bình lặng, những niệm tưởng của họ khởi lên vô cùng vi tế, gần như không thể nhận thấy được, giống như tâm không hề dao động; tâm không dao động, thì cảnh giới đó cũng không dao động.

Tất cả cảnh giới này đều chuyển biến theo tâm, nếu tâm dao động nhanh thì thế giới này biến đổi nhanh. Chúng ta có thể đặc biệt dễ dàng cảm nhận được điều này ngay từ trên thân thể con người. Quý vị xem con người, tại sao có rất

nhiều người dường như già đi rất nhanh? Quý vị thử hỏi kỹ xem, tại sao anh lại suy lão nhanh như vậy? Anh ta không biết! Quý vị lại hỏi tiếp: Trong cuộc sống thường ngày, trong tâm anh thường nghĩ ngợi điều gì? Anh ta có quá nhiều những lo âu, phiền não, đó chính là yếu tố khiến anh ta suy lão.

Cổ nhân Trung Quốc chúng ta có câu: “Ưu năng sử nhân lão” (Sự lo âu khiến con người già đi), có quá nhiều chuyện phải lo âu, vướng bận, bận tâm, cho nên họ lão hóa rất nhanh. Khi quý vị gặp được một người trường thọ, dường như rất khó già yếu, quý vị hỏi họ: Tại sao bác lại khỏe mạnh, không thấy suy lão vậy? Suốt ngày trong tâm họ không có việc gì cả, trong tâm họ chẳng có chuyện gì, cũng chẳng có vướng bận điều chi, những người như vậy thì không dễ bị suy lão.

Tại vì sao? Biên độ dao động trong tâm của họ rất nhỏ. Sự dao động của những người ở thế giới Tây Phương Cực Lạc gần như ngừng hẳn, gần như là tĩnh lặng. Cho nên thời gian tồn tại của thế giới đó rất dài, thọ mạng của con người cũng dài, đạo lý chính là như vậy. Vì thế, tuổi thọ vô lượng ở thế giới Tây Phương Cực Lạc chúng ta có thể tin tưởng được, là có lý luận làm căn cứ.

Nếu như nhân tâm trên thế giới chúng ta đều thanh tịnh, đều một niệm không sinh, thì thế giới này của chúng ta với thế giới Cực Lạc sẽ chẳng có gì khác biệt. Chỉ vì con người có quá nhiều vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, cho nên thọ mạng mới ngắn ngủi, và thế giới này cũng trở nên ô nhiễm. Thực ra mà nói, từ phương diện vật chất để quan sát thì cũng có thể nhìn ra được, chỉ là những người thô tâm đại ý thì không nhìn ra mà thôi.

Người xưa ở Trung Quốc xây nhà, những gia đình khá giả một chút khi cất một căn nhà, họ dự định sẽ ở trong bao nhiêu năm? Thông thường là ba trăm năm. Thời xưa khi cất nhà, nếu nói căn nhà này không thể bảo tồn được ba trăm năm, thì sẽ không có ai muốn bạn cất, người kiến trúc sư thiết kế như bạn sẽ không có ai muốn, nhà phải có khả năng giữ được ba trăm năm. Cho nên vật liệu và công thợ đều rất thực chất (làm từ vật liệu thật và đảm bảo chất lượng), chỉ cần bảo dưỡng tốt, ba trăm năm quả thực không thành vấn đề. Đồ đạc dùng trong nhà, bàn ghế, tủ giường những đồ nội thất này, thời gian tồn tại của chúng là bao lâu? Phải có thể sử dụng được một trăm năm.

Nhưng quý vị hãy nhìn xem thời hiện đại, những căn nhà chúng ta cất, mới được vài năm đã thấy rất tồi tàn, lại phải dỡ bỏ để tu sửa, cất lại, thời gian tồn tại của căn nhà này rất ngắn ngủi. Đồ đạc nội thất chưa dùng được hai, ba năm

đã phải thay mới, chúng ta thấy rất nhiều gia đình một năm thay đến hai lần, thời gian tồn tại sao mà ngắn ngủi đến vậy. Hiện nay đồ nội thất của nước ngoài, kiểu dáng trông rất đẹp mắt, nhưng thời gian tồn tại lại rất ngắn, không bền. Thị trường hiện nay thường nói, phải chú trọng đến tiêu dùng. Một món đồ dùng được một trăm năm thì người ta còn buôn bán gì nữa? Người ta sẽ chẳng có mối làm ăn nào để làm nữa. Họ hy vọng quý vị mua về nhà dùng vài tháng là hỏng, để mau mau đi mua cái mới. Con người thời nay đang làm những chuyện như thế này!

Đây chính là tham, sân, si, mạn đang không ngừng tăng trưởng, là ô nhiễm nghiêm trọng. Cho nên so với quan niệm của người xưa quả thực hoàn toàn không giống nhau.

Chúng ta phải hiểu rằng, thế giới Cực Lạc, thế giới của Đức Phật Tỳ Lô Giá Na, cũng đều là huyền tượng. Cùng chung một đạo lý, đều là những tượng tương tục (tiếp nối) của chín trăm lần sinh diệt trong một sát-na, chỉ là sự dao động sinh diệt của thế giới đó rất chậm rãi. Không giống như thế giới của chúng ta, biên độ dao động vô cùng to lớn, đạo lý chính là như vậy.